Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26142
Copyright: Admont, Benediktinerstift

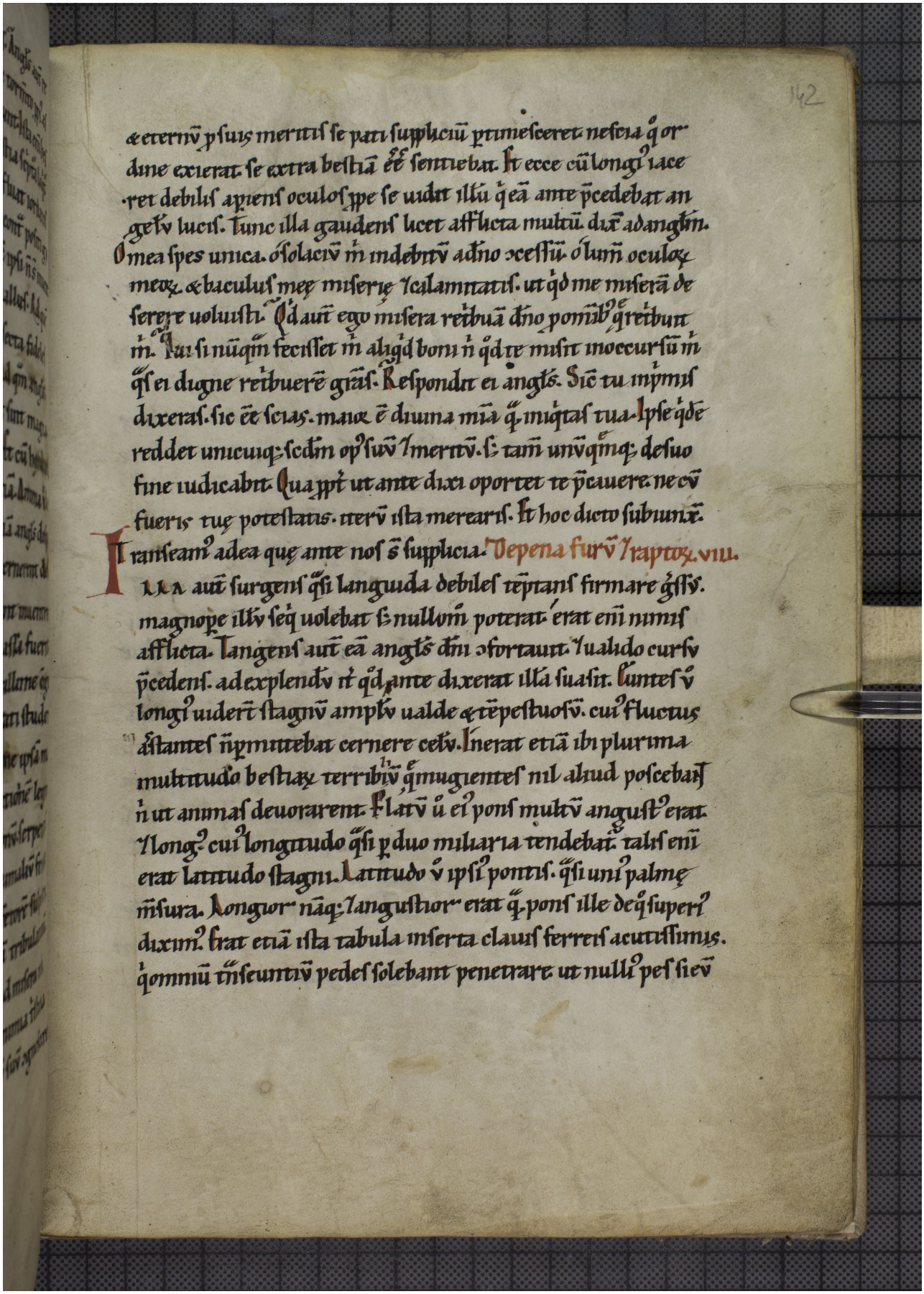

142

æterniũ p suis meritis se pati supplicia ꝓtimesceret nescia q̃ or-
dine exierat se extra bestiã ẽẽ sentiebat. Et ecce cũ longe iace
ret debilis apiens oculos ꝓpe se uidit illũ q̃ eã ante ꝑcedebat an
gelũ lucis. Tunc illa gaudens licet afflicta multũ dixit ad angelũ.
O mea spes unica. o solaciũ m̃ indebitũ ad no cessũ. o lumẽ oculoꝝ
meoꝝ. & baculus meę miserię ⁊ calamitatis. ut q̃d me miserã de
serere uoluisti. Q̃d aut ego misera rẽbuã dno pomib̃ q̃ rẽbunt
m̃. Tu si nũq̃m fecisset m̃ aliq̃d boni n̄ q̃d te misit in occursũ m̃
q̃si ei digne rẽbuerẽ grãs. Respondit ei angls. Sic tu impmis
dixeras. sic ẽẽ scias. maior ẽ diuina mia q̃ miq̃tas tua. Ipse q̃de
reddet unicuiq; secdm op suũ ⁊ meritũ. s̃ tam̃ unũq̃mq; de suo
fine iudicabit. Qua ꝓpt ut ante dixi oportet te ꝑcauere. ne cũ
fueris tuę potestatis. iterũ ista merearis. Et hoc dicto subiunxit.
Transeam̃ ad ea quę ante nos s̃ supplicia. De pena furũ ⁊ raptoꝝ. viii.
Illa aut surgens q̃si languida debilis tẽptans firmare gssũ.
magno pe illũ seq̃ uolebat s̃ nullom̃ poterat. erat enim nimis
afflicta. Tangens aut eã angls dni ꝛ fortauit. ⁊ ualido cursũ
ꝑcedens. ad explendũ it q̃d ante dixerat illa suasit. Cuntes ũ
longe uidert stagnũ amplũ ualde & tẽpestuosũ. cui fluctus
astantes ñ ꝓmittebat cernere celũ. Inerat etiã ibi plurima
multitudo bestiarũ terribiliũ q̃ mugientes nil aliud poscebant
n̄ ut animas deuorarent. Flatũ ũ ei pons multũ angust erat.
⁊ long. cui longitudo q̃si p duo miliaria tendebat. talis enim
erat latitudo stagni. Latitudo ũ ipsi pontis. q̃si uni palmę
mẽsura. Longior nãq; ⁊ angustior erat q̃ pons ille de q̃ superi
dixim̃. Erat etiã ista tabula inserta clauis ferreis acutissimis.
q̃ omniũ tẽseuntiũ pedes solebant penetrare. ut nulli pes sicũ